

2 Dila Ve Ben

– M.Uğur ÖZDAL · 04 Ocak 2010

Daha önce İSTANBUL VE TOMURCUK adlı şiirimi paylaşmıştım, şimdi ise bu şiirin devamı niteliğinde olan ve sekiz bölümden oluşan şiirlerimi ekliyorum.Okuyucu arkadaşlarımı usandırmamak adına hergün bir bölümünü sizinle paylaşacağım.

1-İSTANBUL VE TOMURCUK

Galata'yı izlerim sessiz sessiz,
Üzerime gölgelenir bir yelken.
Leyline mehtabı kıskanan deniz,
Efkarıma göz kırpar gün batarken.

Nigah nigah üstüne bir gül ağlar,
Gamzesine kan damlar sevgilimin.
Üftadesi olduğum bülbül ağlar,
Lanetine uğradığım ses kimin?

2-DİLA VE BEN

Ben avuçlarında ezilen çamur,
Sen yağmurların eski aşığısın.
Ben;semaya uzanan dağlarda ur,
Sen güneşin en parlak ışığısın.

Ufuklarda gezinir beş parmağım,
Gündüz göz kapaklarımda kaybolur,
Ben ejder sesiyle açan zambağım,
Dila, rüyalar bende kabus olur.

Hayat çift yüzlü madalyona benzer,
Bilinmez Leyla hangi yüzündedir.
Saçlarında mahkum eller gezer,
Dila, bu gurur arşın üstündedir,

Ve yılları kokladık yavaş yavaş,
Kara toprak gözyaşımıza doydular.

Gölgeleri esir eden bu savaş,
Bir yürek uğruna bin canı oydu.

Mecnun ruhunda gezinir bir kızın,
Kader bir hikaye daha başlatır.
Gözüm gözüne takılır ansızın,
Dila,hüznün aşkımı yavaşlatır.

Mustafa Uğur ÖZDAL